

ПРЕС КЛИПИНГ

23. септембар 2013.

НАСЛОВИ

Од плате ни за пола месеца;(стр.2)

Држави велика и мала помоћ; (стр.3)

ЕУ: Жене мање зарађују од мушкараца;(стр.4)

Научницима плате поново касне;(стр.5)

Државне фирме изгубиле пола милијарде евра;(стр.6)

Од плате ни за пола месеца

Д. МАРИНКОВИЋ

Минуси у просечном кућном буџету све већи и све је теже изнаћи начин да се „закрепе“. У укупном приходу зараде учествују са 46,6 одсто, пензије са 33,2 одсто, следе примања са села...

У СРБИЈИ месечно само на исхрану и комуналне рачуне потрошимо више од оног што зарадимо. Анкета о потрошњи домаћинства показује да располажемо са 53.762 динара, а готово две трећине те суме потрошимо само за основне потребе - на куповину хране и плаћање комуналних рачуна. Тако смо са просечном платом која износи око 44.000 динара већ у старту „краћи“ за око 10.000 динара. Како ту „рупу“ у кућном буџету покрити?

Да није толике беспослице, могла би да се раде и по два посла. Сналажљивима за поуну кућног буџета остају шверц, трговина „на црно“... Рецепт са задуживањем и покривањем већ узетих кредита новим довео је многе у дугове из којих се тешко могу извући. Домаћице имају и своју „формулу“ - стезање каиша на свим фронтима. Предност је имати и пензионера у домаћинству - просечна пензија није велика, али је зато редовна и сигурна. А, статистичари, званични, кажу:

- Главни извори прихода српског домаћинства чине редовне плате са 46,6 одсто и пензије са 33,2 одсто. Остатак су такозвана примања ван радног односа, социјална и примања из иностранства, приходи од пољопривреде... Око 4,6 одсто српских породица преживљава захваљујући помоћи рођака са села, а два одсто од дотација из иностранства.

ЗНАК ЗА УЗБУНУИЗ месечних анализа се види да су пензије у Србији изузетно значајне за ублажавање пада потрошње - каже Петар Богосављевић, председник Покрета за заштиту потрошача. - Оне су једини извор прихода и преживљавања бројних породица. Пензије у Србији су, тако, и основни извор финансирања производње хране и плаћања комуналних производа и услуга, што је знак за „узбуну“.

Приходи домаћинства, иначе, варирају од региона до региона, крећу се од 46.860 до 63.331 динар, а наравно најтањи су на југу. По регионима се разликује и учешће „осталих извора“ у укупном кућном буџету.

Тако су у београдском региону приходи са села(натурални) заступљени са један одсто у кућном буџету. У Шумадији и западној Србији достижу 7,2 одсто. У јужним и деловима земље учествују са 6,6 одсто, док у Војводини тај удео износи пет одсто.

Или, на пример, у укупним месечним приходима домаћинства у Шумадији велики удео имају потрошачки и инвестициони кредити - учествују са 2,1 одсто. На северу Србије приходи од позајмица чине само 0,4 одсто кућног буџета.

- Како економска криза не попусти све ће бити теже надоместити недостатак новца у кућном буџету и обезбедити додатне приходе из сиве економије и са села - каже Владана Хамовић, економиста. - Једино што преостаје је сасвим сигурно, смањена потрошња и још веће

задуживање или одложена плаћања. Наравно и то ће једног дана доћи за наплату, можда у још горим временима.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:455308-Drzavi-velika-i-mala-pomoc>

Држави велика и мала помоћ

З. РАДОВИЋ

Наша земља издваја најмање средстава за субвенције у Европи, али она чине чак 2,6 одсто бруто друштвеног производа. Пољопривреди, за покривање трошкова јавних предузећа, лане отишло скоро 800 милиона евра

СРБИЈА је лане потрошила више од 777 милиона евра за помоћ привреди, железници, пољопривреди, и култури, а државна помоћ коришћена је и у области туризма. Цифра коју наша земља издваја за субвенције је међу најнижим у Европи, али је по учешћу тих средстава у бруто друштвеном производу убедљиво на првом месту. Део „колача“ који одлази на бесповратне подстицаје је око 2,6 одсто БДП-а. У свим земљама Европске уније та издвајања чине највише један и по одсто БДП-а. Тако испада да држава тренутно помаже и више него што може.

Економисти сматрају да ће Србија у наредном периоду морати да смањи обим државне помоћи, а то је недавно наговестио и министар привреде Саша Радуловић, када је рекао да је амбијент за инвестирање важнији од субвенција.

- Србија у три сегмента троши значајно више од осталих европских земаља, а ти расходи су пензије, плате запослених у јавном сектору и субвенције - објашњава Милојко Арсић, професор на Економском факултету у Београду. - Директне субвенције једним делом се односе на помоћ пољопривреди, које су уобичајене у Европи, док другим делом чине разне облике државне помоћи за инвестирање, запошљавање, покривање трошкова јавних предузећа, попут „Железница“ и „Ресавице“ и друго. Индиректне субвенције обухватају различите врсте пореских олакшица и ослобађања, које за последицу имају мање пореске приходе. Генерално, Србија има знатно веће укупне субвенције од европских земаља и многе нису у складу са тржишном економијом и супротне су директивама Европске уније.

Професор Арсић истиче да ћемо неке облике помоћи морати да укинемо, а најспорније су субвенције за отварање радних места и инвестиција, као и претерано издашне пореске олакшице и ослобађања.

- Оне имају више недостатака, а најзначајнији су да су скупе, а привлаче мало инвестиција, тако да не дају жељене резултате - сматра наш саговорник.

Александар Миладиновић, специјални саветник директора Агенције за страна улагања и промоцију извоза Републике Србије (СИЕПА) сматра да наша земља има најтранспарентнији систем субвенција и да због тога трпи нелојалну конкуренцију у региону.

ПОДСТИЦАЈ ПОЉОПРИВРЕДИ

ПОЉОПРИВРЕДА је област у коју су уложена најзначајнија средства, односно нешто мање од трећине укупног новца који наша земља бесповратно даје. Ратари су до сада добијали подстицај по хектару обрађеног земљишта, субвенције по уматиченом грлу и премију за млеко. Они који се баве виноградарством и воћарством, могу да рачунају на средства за подизање нових засада. Није заборављена ни органска производња, са својим „пакетом“ подстицаја, а од скоро и произвођачи меда могу да се надају помоћи државе. Проблем је једино што неке од ових субвенција касне месецима, па она за сетву, стигне, на пример, у време жетве.

ЕУ: Жене мање зарађују од мушкараца

Д. И. КРАСИЋ

Жене у свим државама Европске уније мање зарађују од мушкараца на истим радним местима. За годину дана даме при исплати остану ускраћене за 2,7 просечних плата својих колега

ДОК на сваки „мушки“ долар у Сједињеним Америчким Државама жена заради непуних 77 центи, ситуација у Европи није нимало боља. Судаћи према званичној статистици, не постоји држава у Европској унији где су жене боље плаћене од мушкараца за обављање истог посла.

Када се погледа просек, последњи пут рађен за 27 европских земаља, мушкарци годишње зараде 34.495 евра, а жене свега 26.513 евра. То је готово 8.000 евра мање за годину дана. Или, у преводу: жене за годину дана остану ускраћене за 2,7 просечних „мушких“ плата.

Преко океана ситуација изгледа овако: запослени мушкарци у Америци имају просечну годишњу плату од 43.300 долара, док је код жена она свега 37.800 долара. Уз родне разлике у САД су приступе и расне, па Афроамериканке на сваки „мушки“ долар зарађују 69 центи, а Хиспаноамериканке тек 58 центи.

У Европи је, пак, судаћи према подацима Еуростата, приметнија разлика у зарадама запослених између различитих држава, која иде и преко 1.000 посто. Уз то, приметно је и да што више просечна зарада опада, то се и плата жена процентуално мање разликује од плате мушкараца. Али је увек, по правилу, мања. Па тако Белгијанац зарађује 46.251 евро, а Бугарин свега десети део тог износа, односно 4.978 евра годишње. Жене у овим државама зарађују 39.642 (у Белгији), односно 4.256 евра годишње у Бугарској.

У Швајцарској је просечна зарада убедљиво највиша: мушкарац годишње кући однесе 66.664 евра, а жена 52.526, што је тек 83 одсто „мушке плате“. Али многи Европљани, а камоли Европљанке, пристали би и на такву „женску плату“, поготово оне у Бугарској (где је жена плаћена тек дванаести део онога што прима жена истог образовања и професије у Швајцарској, а мушкарац тек незнатно више, односно једанаести део плате Швајцаркиње).

Мање од 10.000 евра годишње просечне зараде, осим Бугарске и Литваније, имају и запослени у Летонији, Румунији на Кипру, у Хрватској.

ЕФЕКАТ „СТАКЛЕНОГ ПЛАФОНА“

ЕФЕКАТ „стакленог плафона“, који показује да жене не раде на пословима на којима се примају највише зараде, присутан је и у Србији. Према истраживачком пројекту „Родни јаз у зарадама жена и мушкараца у земљама западног Балкана“ разлика између зарада жена и мушкараца у Србији износила је 3,3 одсто у корист мушкараца. Истраживање се односи на период од 2008. до 2011. године. Такође, утврђено је да се у јавном сектору не уочава платни јаз када је реч о платама жена и мушкараца између највиших и најнижих зарада, али да у приватном он расте како расту зараде. Већи јаз међу највишим зарадама у приватном сектору управо указује на присуство ефекта „стакленог плафона“...

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/407100/Naucnicima-plate-ponovo-kasne>

ТРАЖЕ ХИТАН САСТАНАК С МИНИСТРИМА

Научницима плате поново касне

И. Крањчевић

Научницима поново касне плате, а нису добили ни другу половину средстава за материјалне трошкове, па су позвали министре науке и финансија на хитан састанак.

Синдикат науке позвао је нове министре науке и финансија на састанак с представницима протеста „Спасимо науку!“, на којем би их информисали о катастрофалном стању у којем се наука налази и на којем би изнели могуће моделе за излазак из проблема.

- После протеста 2. јула, када је спас за науку на улици тражило више од 3.000 научних радника, истраживачима је уплаћена половина средстава за материјалне трошкове, са закашњењем од седам месеци. Друга половина још није уплаћена, а реч је о 200 евра по истраживачу годишње. Након протеста, прва наредна плата је легла на време, док је већ наредна поново каснила месец дана. Смењени министар Обрадовић, пре одласка, потписао је са синдикатом науке испуњење захтева, а од тих обећања се већ одступило јер договорени састанак о дефинисању колективног уговора још није одржан - наводи за „Блиц“ др Милован Шуваков из Покрета „Спасимо науку!“.

Најважнији захтев је да се при усвајању буџета за 2014. годину обезбеде средства којима ће ниво материјалних трошкова по истраживачу (ДМТ2) бити враћен на ниво из 2010. године.

- Неопходно је да се до 2015. године повећају улагања у науку на један одсто бруто националног дохотка, која сада износе 0,30 одсто. Неопходно је и потписивање колективног уговора којим би се регулисао статус запослених у научноистраживачким организацијама, у складу са Законом о раду - наводи Шуваков.

Државне фирме изгубиле пола милијарде евра

Министарство привреде најавило је јуче детаљан план контроле јавних предузећа у Србији којих је око 500 и запошљавају око 200.000 људи, а њихов дуг чини четири петине укупног дуга привреде. Од укупног броја јавних предузећа, 198 њих је прошлу годину завршило са губицима.

Према анализи Агенције за привредне регистре (АПР), губиташка јавна предузећа учествовала су прошле године са 87 одсто у укупним губицима српске привреде од 63 милијарде динара. Губици јавних предузећа чине четири петине свих губитка у привреди Србије. У прошлој години губици тих предузећа износили су 54 милијарде динара и повећани су чак седам пута у односу на 2011. годину.

Укупно издате гаранције јавним предузећима износиле су крајем 2011. године више од 1,7 милијарди евра. Нови министар привреде Саса Радуловић одмах је на почетку мандата затражио да јавна државна предузећа доставе том министарству детаљне информације и податке о обавезама и потраживањима које имају, о имовини, о зависним предузећима, о органима управљања, речено је у том министарству. Како су навели у Министарству привреде, реч је о информацијама и подацима који чине својеврсну „личну карту” тих предузећа. На основу такве „личне карте” биће могуће детаљно сагледати ситуацију и тренутно стање у тим предузећима.

После анализе тих информација и података, биће разрађен детаљан план контроле јавних државних предузећа, најавило је Министарство привреде. Најаву усвајања прецизних планова рада јавних предузећа, који ће бити праћени на месечном нивоу и на основу којих ће резултати рада директора бити оцењивани, поздравила је и Агенција за борбу против корупције. Како се наводи у саопштењу Агенције, планирање и евалуација рада стварају одговорност за управљање институцијом и представљају елементе концепта „доброг управљања” који је од великог значаја за превенцију корупције и осталих неправилности и злоупотреба у функционисању јавног сектора.

Из Агенције наводе да једна од мера у Акционом плану за спровођење нове Националне стратегије за борбу против корупције предвиђа измене Закона о јавним предузећима, тако да се уведу јасни и објективни критеријуми за избор, разрешење и начин вредновања рада директора на свим нивоима, као и механизми одговорности за доследно спровођење тих критеријума.

Министар Радуловић изјавио је, недавно, говорећи о евентуалној смени директора јавних предузећа из његове надлежности, да ће се о томе изјаснити Влада Србије, када за то дође време.

– Србија мора да се промени. Србија се не може променити тако што нећемо променити ништа. Ствари које не функционишу морају да се мењају и када буде време, Влада ће изаћи с конкретним решењима – рекао је Радуловић. *Е. Дн.*